ИнБ № 14805

К. 44, 2 (XIX)

Едва що начинахѫ дѣца-та
да разсѫждаватъ, той часъ се грі-
жеахѫ да вдѫхнѫтъ въ тѣхъ чѹв-
ства на великодушіе-то. Отъ тегки
потіе навикноваахѫ да не изтѣ-
ратъ ястіе-та, да се не боятъ
ѿ тъмнинѫ-тѣ, или кога остава-
ватъ сами; да не сѫ гнѣвливи;
да ходѧтъ боси, да лягатъ на
коженави постелки, и да носятъ
едни дрѣхи и зимѣ и лѣтѣ.

Като наставнахѫ седмѫ-тѣ
годинѫ, ако се предпочитахѫ отъ
старци-тѣ на племе-то врѣж-
дахѫ се въ четà на дѣца-та, кой-